

Přirozenost Mistra
 Měli bychom být
 prostě nezávislým člověkem.
 Praktikovat, očistit se
 jak je to jen možné
 a dělat to, co je užitečné
 pro nás a společnost.
 Pokaždé, když ztratíte
 svoji čistotu nebo čisté
 myšlení,
 máte okamžitě potíže.
 Pokaždé,
 když nejste opatrní
 a jen si pohráváte
 s ohněm, ten pálí.
 Nemůžete říci ohni,
 aby byl opatrný.
 Protože přirozenost
 ohně je taková.
 Vše ve vesmíru má
 svou vlastní přirozenost.
 A musí to fungovat tak,
 jak chce Bůh,
 aby to fungovalo.
 Musíte být stále opatrní.
 Musíte stále dávat pozor
 na vaše oblečení,
 vaši vzdálenost od ohně.
 Jako když jste poblíž Mistra,
 vždy udržujte svoji mysl
 soustředěnou, čistou.
 Nikdy žádné pochybnosti,
 žádné negativní myšlení.
 Pak nikdy
 nebudete mít potíže.
 Vše v tomto světě má
 svoji vlastní přirozenost.
 Něco je půvabné,
 něco je lákavé
 jako bonbón, čokoláda,
 koláče.
 A něco vše spálí,
 jako oheň,
 jakmile se přiblížíte.
 Někomu jako Mistr,
 Jemu nemůžete
 nikdy rozumět.
 Nebo nemůžete rozumět Jí.
 Ona je jednu minutu taková,
 a druhou taková,

a další minutu onaká.
 A dělá mnoho věcí,
 ale my Ji nikdy nevidíme
 nic dělat.
 Vše je tak nepochopitelné.
 Tak zvaný Mistr je takový.
 Měli bychom
 být tedy opatrní.
 Jsme-li poblíž,
 udržujme naši mysl čistou.
 Ale někdy to nestíháte,
 je to tak?
 Ano, někdy nestíháte
 dosáhnout vaši mysl.
 Dříve, než ji chytíte,
 už o něčem přemýšlí.
 Je příliš pozdě.
 A pak to Mistr zachytí.
 Už je to tam.
 Proto, většina mistrů
 nikdy nepobývá se žáky.
 Ne mnoho.
 Nebo možná
 se svými členy rodiny,
 stane-li se jim, že se ožení
 nebo vdají a mají děti,
 pak jsou
 se svými členy rodiny.
 Ale nejsou příliš úzce
 spřátelení s tzv. studenty.
 Vidíte Šákjamuni Buddhu.
 On byl velice známý
 po celé Indii.
 A byl to princ
 a měl mnoho známých.
 A samozřejmě,
 že by se s ním také
 mnoho lidí rádo seznámilo,
 protože byl
 z královské rodiny.
 Také to byl Mistr.
 vysoké úrovně.
 Ale koho si myslíte,
 že si k sobě vzal?
 Vzal si jen Anandu.
 Byl u Něho jen jeden člověk.
 A někdy dokonce vyhuboval
 i tomuto jednomu člověku.
 Protože šel někdy žebrot,
 ale on upřednostňoval

ten obchod místo jiného,
 bohatší obchod, například,
 nebo chudší obchod.
 Někdy díky jeho egu
 příliš přemýšlel.
 Myslel si,
 „Och, ten bohatý člověk
 má již hodně výhod,
 nepůjdu tam tedy žebrot.
 Půjdu tedy do chudé rodiny,
 aby měla ta chudá rodina
 v budoucnu více výhod.
 Budou bohatí a stanou se
 Buddhou atd., atd.
 A Buddha mu vyhuboval:
 „Nerozlišuj.
 Jen se řiď pořadím.
 Kolem jakéhokoli obchodu
 půjdeš, vejdi,
 a požádej o jídlo,
 například takto.“
 Nebo když šel nakupovat,
 záměrně šel
 do nesprávného domu.
 Šel například
 do domu krasavic.
 A pak
 pravděpodobně záměrně
 nebyl opatrný
 a nechal se chytit
 do sítě krasavic.
 Salonu krásy,
 něco takového.
 A pak si přivodil potíže.
 Možná nezáměrně
 nebo záměrně nezáměrně.
 Ale Buddha v tom byl
 chycen s ním,
 protože když měl potíže on,
 koho bude volat?
 „Mistře! Mistře,
 mám potíže.“
 Proto Buddha
 říkal svým žákům:
 „Chceš-li se vyhnout
 potížím, měl by ses
 vyhnout tomu a tomu,
 a těmto věcem,
 než si přivodíš potíže.“
 Proto mají mnohá pravidla.

Ta jsou jen pro mnichy.
Například, když
jdou žebrať, nakupovat,
neměli by se dívat lidem
do očí,
jen se jim dívat dolů na nos
a dívat se na silnici
tři metry před sebe.
To je vše.
Ale Ananda si vždy myslel,
že to ví lépe.
Někdy se jen podíval,
to nevadí.
Rozhlížel se tedy někdy,
a tak si přivodil potíže.
Nevěnoval
malým pravidlům,
které ho Buddha učil
pozornost.
Protože Buddha chtěl,
aby se tito mniši sami
ochraňovali.
Je v pořádku, že nechcete
být mnichem,
ale někdo se nechce ženit.
Chtějí si udržet jejich čistotu,
panictví napořád.
To je v pořádku.
Každý si cení něčeho.
Pokud si opravdu ceníte
vašeho staromládenectví,
pak si ho nechejte. Je mnoho
způsobů jak jej ochránit.
Jako, když máte doma
nějakou velice hezkou
starožitnost nebo vzácný
kousek a chcete si ho nechat.
Je mnoho způsobů,
jak ho uchovat.
Zamykat dům,
když jdete ven.
A dát ho do sejfu
nebo někam
a jen příležitostně ho vyndat
a podívat se na něj,
abyste se ujistili, že ho ještě
máte. Ale dáte-li tuto
vzácnost ven na dvůr
nebo za dveře
a všichni procházející

ho mohou vidět, a když je
vítáte, dokonce říkáte:
„Podívej, když půjdeš
kolem mého domu, vlevo
od dveří je nejvzácnější věc.
Stojí 200 000 dolarů,
leží tam, aby ses
mohl podívat.“
Budete ho mít dále?
Ne, samozřejmě, ne dlouho.
Je v pořádku, když nestřežíte
nebo se nestaráte
o starožitnost
vzácné hodnoty,
pak si ji nemusíte
ani kupovat.
Nemusíte ji mít doma.
A dostanete
za ni hodně peněz.
My, když pracujeme
velice tvrdě, v potu tváře
abychom koupili
každý den našim dětem
dvě misky rýže.
Proč bychom měli utrácet
peníze za takovou
malou věc?
A nám je dokonce
jedno jestli ji máme.
Proto to nevadí, dobrá.
Proto je tedy
význam bezúhonnosti
u mnichů podobný.
Já již tedy nechválím
mnišství.
A nezavrhují kvůli tomu
lidi, kteří jsou vdaní
nebo ženatí.
Hodnota všeho
je podle toho, jak to cítíte.
To je pro vás nejlepší.
Jako je třeba vaše manželka
nejlepší ženou na světě.
Na světě jsou miliardy
žen, ale vy jste si vybral ji.
Líbí se vám.
Bez ní byste plakal, zemřel,
žil byste napůl.
Tvrdě pracujete,
abyste jí dal, co chce.

Protože, je-li ona šťastná,
jste vy šťasten.
Protože ji milujete.
Protože ona je to
nejvzácnější ve vašem životě.
Ale neočekávejte,
že někdo jiný bude
vaši ženu oceňovat,
když jejich žena je
mnohem lepší, ctnostnější,
talentovanější
a lépe vaří, například.
Hodnota je tedy individuální.
Buddha dal tedy žákům
mnohá pravidla,
zvláště mnichům, 250.
Ženám 350.
Ale jen proto,
že tito lidé se chtěli
soustředit jen na meditaci,
jen na Tao.
A nechtěli plýtvat
svým časem
nebo rozptylovat svoji
pozornost na cokoli jiného
v tomto světě.
Ať je to příjemné nebo
to není příjemné.
Proto jim Buddha řekl:
„Dobrá, v tom případě,
vám řeknu, co máte dělat,
abyste se na to mohli
zaměřit a naplnit
své přání.“
Jako když chcete hrát fotbal,
trenér vám řekne:
„Dobrá, teď kopni vlevo,
kopni vpravo,
ale nekopej doprostřed.“
Například takto.
A vy musíte tato pravidla
respektovat, chcete-li
se stát fotbalovou hvězdou
nebo alespoň hráčem.
Jinak vás lidé vykopnou,
protože nerespektujete
jejich pravidla.
A nemůžete spolu hrát,
pokud by všichni
kopali vpravo,

a vy byste kopali vlevo.
Podobně, mniši
nebo jeptišky nebo kdokoliv,
dělají něco rádi,
mají svůj způsob života
a je to jejich způsob života.
Ale neznamená to,
že je tento způsob života
pro všechny.
A neznamená to,
že je nejvyšší,
nebo neznamená to,
že je nejlepší.
Cokoli chcete být, buďte tím.
Teď tedy podobně
máme nějaká
jednoduchá pravidla.
Jsou jako zvyk,
že je dodržujeme,
abychom mohli dobře hrát
hru meditace.
Stejně tak jako ve fotbale.
Když je nedodržujeme,
nehrajeme dobře
a lidé nás nechtějí
přijmout do této skupiny.
Stejně jako fotbalový hráč,
když jeden člověk
nerespektuje pravidla,
jak může celé družstvo hrát?
Dokonce dva týmy jsou
poškozené jedním člověkem
nebo nějaký tým,
tým protihráčů nebo
dokonce vlastní tým.
Tedy tým protihráčů
a jejich vlastní tým spolu
musí hrát v harmonii, musí
respektovat stejná pravidla.
Proto se mě stále ptáte,
proč nemohu ztlouct
d'ábly a vykopnout je
a pak osvobodit celý svět
nebo vysvobodit žáky.
Alespoň uvařit všechnu
jejich zlou karmu s kari
a skoncovat s ní.
Proč zbylá karma
pro tento život?
Takové věci, takže někdy

žáci také zažívají utrpení
a nemoci nebo trochu.
Je to mnohem lepší
než dříve, protože
každý den čistíte svůj dům
meditací
a vegetariánským smetákem.
Lidé stále čistí
dům smetákem.
Když jíte zelí
nebo takové věci,
máte mnoho vlákniny,
která také čistí váš systém.
Ozdravuje vás to každý den.
Proto všichni vypadají
mladší než dříve.
Není to tak? Ano!
Nepotřebují salon krásy.
Důvod, proč žádný mistr
nemůže úplně smazat
špatnou karmu žáků
nebo špatnou karmu
tohoto světa
nebo zasahovat do jakýchkoli
nepříznivých okolností je,
že všichni musí
respektovat pravidla
tohoto hřiště.
Tak jako oba protihráči
musí na fotbalovém hřišti
dodržovat určitá pravidla.
Podobně tedy jsou v tomto
světě dvě skupiny,
které hrají.
Jedna je pozitivní: naše
skupina a druhá je negativní,
skupina tak zvaných
nepřátel.
Stále nám dělají potíže
a dělají nám překážky
a všechno.
Žijeme v tomto světě.
Máme s nimi
vzájemné propojení
z mnoha životů.
Nemůžeme tedy teď,
protože je to náš přítel
nebo jsme zapomněli,
co jsme jim udělali
nebo co jim náš přítel

udělal v minulosti,
jen krýt
naše přátele a chovat se
k druhým nespravedlivě.
Proto to není tak,
že bychom neměli sílu.
Není to tak,
že mistr nemůže nic udělat.
mistr může změnit
celý vesmír,
ale musíme být féroví.
Jinak nejsme hodni toho,
být svatým
nebo svatými praktikujícími.
Proto někdy vidíte
mnohé mistry,
že jsou velice trpěliví,
například Šákjamuni Buddha.
On mohl jít do jakékoli
země Buddha,
mohl dělat cokoli chtěl.
Mohl odstranit karmu žáků.
Mohl z lidí udělat
přes noc v Arahanty.
Ale nemohl změnit karmu
místa jeho narození,
když tam byla válka
a konflikt mezi
sousedními zeměmi.
Jen proto,
že se nechtěl chovat k lidem,
dalším bytostem nečestně.
Ale také Ho to stálo pověst.
Mnoho lidí včetně
jeho žáků v té době
v něho přestalo mít důvěru,
mysleli si,
že nemůže dělat nic.
Dokonce členům
jeho vlastní skupiny
bylo ublíženo,
měli být rozsekáni
a On s tím nemohl nic dělat.
Šel tam
a jen s nimi hovořil.
Ale to bylo to jediné,
co udělal.
Snažil se je přesvědčit
o škodlivém vlivu
války a o následcích

kruhu karmy.
 Oni ale neposlouchali.
 Síla jejich karmy
 byla příliš silná,
 že je zmáčkli dohromady
 a sevřeli je dohromady
 a oni společně zemřeli.
 Buddha nemohl zasáhnout,
 protože byl férovým hráčem.
 Podobně, Ježíš Kristus
 měl hodně magické síly,
 musel být tedy schopen
 se zachránit, ale neudělal to.
 Nechal to být.
 Milarepa z Tibetu
 věděl, že zemře na
 otravu jedem.
 Ve skutečnosti té ženě řekl:
 „Nejdříve jděte, a dohodněte
 tím člověkem cenu toho jedu.
 A já ho pak vypiji.
 Jinak, kdybych ho vypil,
 zemřel bych a on by vám
 nemusel dát peníze.“
 Oni to tedy všichni
 věděli předtím, než zemřeli.
 Šákjamuni Buddha
 také věděl, že zemře.
 On již řekl:
 „Za tři měsíce se odeberu
 do velké nirvány.“
 Znamená to, že opustí svět.
 Ananda pravděpodobně
 příliš přemýšlel
 o něčem jiném
 nebo měl hlad
 a myslel na čapátti
 a neslyšel,
 co Buddha tenkrát říkal.
 Buddha to tedy řekl třikrát,
 naznačil to třikrát.
 Ananda nežádal Buddhu,
 aby zůstal v tomto světě.
 A pak se Ananda probudil
 ze snu o čapátti a plakal,
 „Och, prosím, neodcházejte.“
 Ale bylo příliš pozdě.
 Když se Buddha zeptá
 třikrát a vy neodpovíte,
 je to dáno.

Mája, král iluzí,
 vždy pobývá blízko Buddhy
 a když Ananda neodpovídal,
 král iluzí řekl:
 „Vidíš, vidíš,
 nikdo tě nechce,
 musíš tedy odejít.“
 Buddha tedy řekl:
 „Dobrá.“
 On to tedy věděl,
 ale přesto šel.
 Mohl počkat na jindy,
 až bude Ananda sytý
 a po dobré meditaci,
 čisté mysli,
 pak mu mohl položit
 tuto otázku.
 Ananda by pravděpodobně
 věděl co říci:
 „Och, prosím, Mistře,
 neodcházejte.“
 On si ale zvolil špatnou
 dobu, nejspíš proto,
 že měl stejně odejít.
 Jako Milarepa,
 jako Ježíš Kristus
 to věděl dříve, než odešel.
 Řekl: „Naposledy mě vidíte.
 Pozitří nebo za chvíli
 mě už nevidíte.
 A dokonce žákům řekl,
 ten, který ponoří chléb
 do omáčky takové a takové,
 je ten, kdo ho prodá.
 Tedy tak zvaní Mistři světa
 vědí vše
 a vědí, co dělají.
 Někdy hrají dál,
 ať je to cokoli.
 Protože tento svět již
 vznikl.
 Nemůže ho zrušit.
 Protože mnozí lidé chtějí
 zůstat, celá populace
 tohoto světa
 tíhne k této planetě
 a nechtějí jí nechat odejít.
 Ani Buddha ji tedy nezničí.
 Ani Bůh ji nezničí.
 Pokud nebude zlá karma

příliš těžká,
 pokud bude ještě vyvážená,
 pak bude planeta existovat.
 Ale pokud bude planeta
 existovat, bude fungovat
 karma dáš a dostaneš
 a nikdy to neskončí.
 Oni dnes zabijí jeho
 a jindy jeho děti zabijí je.
 A pak jejich děti
 zabijí jeho děti
 atd., atd. atd.
 Do té doby,
 než se skupiny lidí
 samy probudí
 a zjistí beznadějnost
 tohoto nekonečného
 ďábelského kruhu.
 Zastaví tedy odplatu
 a budou klidní
 a pak se vše změní.
 Například,
 kdyby se nějaký prezident
 chtěl zapojit do fotbalového
 týmu, i když je prezident
 a je respektován
 celým světem,
 může se k němu připojit
 aniž by dodržoval
 pravidla fotbalového týmu?
 Může kopat do všeho
 jak chce? Ne!
 Odmítli by ho.
 Podobně,
 tento svět je hřiště
 cítících bytostí
 této planety
 a takové úrovně vědomí
 a tento svět je hřištěm
 obyvatelů planety, jako
 lidských bytostí nebo zvířat
 nebo duchů, skřítků,
 těch, kteří jsou kolem
 planety neviditelní.
 Tedy, i kdyby sem chtěl
 přijít Bůh a přesvědčit
 některé Jeho děti,
 aby šly domů
 nebo najít ty,
 kteří s Ním chtějí jít domů,

Titul: TV_760_Přirozenost Mistra

musí respektovat pravidla.